

TẬP THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 8 - THÁNG 9, 2022

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tình anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: **Minh Châu** (Virginia)

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 8 - THÁNG 9, 2022
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An	25. Hoàng Song Liêm
5. Ý Anh	26. Nguyễn Phú Long
6. Trần Quốc Bảo Virginia	27. Tuệ Nga
7. Đỗ Bình (France)	28. Đăng Nguyên
8. Mùi Quý Bồng/ David Weatherford	29. Cao My Nhân
9. Nguyễn Vô Cùng/Lý Hiểu	30. Kim Oanh (Úc Châu)
10. Nguyễn Thị Ngọc Dung	31. Y Thy Võ Phú
11. Nguyễn Thị Thanh Dương	32. Nhất Phương
12. Trường Đình	33. Thủy Lâm Synh / Kha Oanh
13. Ngô Văn Giai	34-35. Hương Cau Cao Tân/ Bànng Bá
Lân
14. Đỗ Thị Minh Giang	36. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
15. Tâm Minh Ngô Tằng Giao	37. Thanh Thanh
16-17. Quang Hà	38. Vương Thanh
18. Phương Hoa	39. Nguyễn Mây Thu (France)
19. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa	40. Minh Thúy Thành Nội
20. Vũ Hối (1932-2022) / Anh Bằng	41. Thy Lệ Trang
21. Thái Hưng Phạm Gia Hưng	42. Hoa Văn
22. Githéa Hoàng Hy	43. Vũ Hối /Phan Anh Dũng & Tâm Hào
23-24. Phan Khâm	

TÌM CHÚT HƯƠNG XƯA

Sương đêm phủ kín bờ vai lạnh
Giờ chỉ mình ta đứng ngơ ngàng
Mây tím giăng sâu, trăng vỡ vụn
Lạnh niềm đau...giấc mộng phai tàn

Sầu đông đất khách buồn hiu quạnh
Con ở đây, còn Mẹ ở đâu?
Lối cũ đường xưa chiều nhạt nắng
Mẹ hiền thơ thẩn dưới nương dâu ...

Hỡi ơi...dáng Mẹ còn đâu nữa
Hun hút trời xa khuất nẻo tìm
Đôi mắt trông về nơi cố quận
Nghe ngào, nghe máu chảy về tim

Thỏn thức đâu đây nhạc bổng trầm
Đường tơ dào dạt sóng ngàn phương
Mẹ ơi! con biết tìm đâu nữa
Về phía chân trời...bao nhớ thương...

Hư ảo chập chờn mây trắng giăng
Vàng trắng chia xẻ mạch sâu ngăn
Trăm năm vương kiếp phù dung tạm
Một thoáng bèo trôi...nát cánh tầm

Đã sớm mang câu sầu tử biệt
Lòng riêng nặng trĩu bước sinh ly
Từ đây hôm sớm ai kề cận
Lửa ấm quạt nồng, cơn tình mê...

Xuân đến, đông qua trời trở lạnh
Một mình phong kín nỗi thương đau
Hao gầy thân xác trong mòn mỏi
Hai tháng cuối năm lặn đặng sầu!

Mưa nắng bao mùa dưới nguyệt soi
Nghìn năm im tiếng mẹ ru hời:
“À ơi... con lên tỉnh theo đường học vấn
Mẹ ở nhà mắc bận tề gia

Thương con thân gái đi xa
Mới lần thứ nhất con ra thị thành
Còn bở ngỡ chưa lạnh chưa thuộc
Lại ngậy thơ đường bước chưa quen

Thị thành thiên hạ đua chen
Mẹ mừng con gặp bạn hiền tương thân
Con cố chí chuyên cần học tập
Mẹ ra công gắng sức lo toan

Cha con nặng gánh giang san
Mọi đường có mẹ chu toàn cho con
Nay nhà vắng chỉ còn có Mẹ
Lúc vào ra quạnh quẽ buồn hiu

Thương con mỗi sớm mỗi chiều
Hình dung Mẹ ngắm thêm nhiều nhớ nhung
Nhưng lòng Mẹ vô cùng an ủi
Nhìn tương lai phấn khởi đời con

Mai sau danh phận vẹn tròn
Gấm hoa rực rỡ...vàng son huy hoàng...”
Hồn con, một mảnh sầu vô tận
Tìm chút hương lành tuổi ấu thơ...

nguyễn phan ngọc an

Tháng chín, nhớ

Thế là Bố tôi, nhà thơ Anh Độ, ở trên trời đã được gặp lại hai người bạn trẻ tài hoa của mình. Chắc chắn ba vị đang cùng nhau chén chú chén anh, tâm đắc hàn huyên vui vẻ. Còn tôi dưới này rất buồn.

Có biết bao nhiêu điều thú vị, bao nhiêu chuyện tâm tình để Cỏ Thơm nói đến khi nhắc về Thi Họa Sĩ Vũ Hối và Giáo Sư Phạm Trọng Lệ. Riêng với tôi là nụ cười hiền hậu xuề xòa của “chú Hối” và duyên dáng dí dỏm của “anh Lệ”, là vòng tay ôm chào hỏi thân tình của chú và cái bắt tay nồng ấm của anh khi gặp nhau. Chỉ thế thôi đã làm tôi rất vui.

Nhưng bây giờ thì tôi rất nhớ.

Ý Anh - September 2022

Thi Họa Sĩ Vũ Hối và Giáo Sư Phạm Trọng Lệ

Nhớ chú Hối

Tâm thiên họa nét an nhiên
Thinh không rộng mở cuồng điên với người
Trái tim đập nhịp đôi mươi
Căng đầy mạch sống hồng tươi đất trời.

Nhớ anh Lệ

Ngày anh đi hạ tròn thơm cánh nở
Đời trần này anh nhẹ dấu chân qua
Mây phương nam bình minh hồng rạng rỡ
Ánh lên trời một nét sáng tinh hoa.

Triết Lý Tam Hầu

Đã sinh làm kiếp con người,
Nào ai thoát được cảnh đời xót xa!
Nhà Sư Ấn độ Vadjra,
Đưa ra triết lý, giúp ta thanh nhàn.

Xét rằng đời, vốn đa đoan,
Muốn vui sống, phải tịnh an tâm hồn.
Như ba con khỉ, mà khôn!
Lấy tay, bịt mắt, bịt mồm, bịt tai!

Bịt mắt, ta chẳng nhìn ai,
Chỉ nhìn cái đúng, cái sai của mình!
Diệt trừ: tà sắc, dục tình,
Thì buông bỏ được bóng hình đam mê.

Bịt mồm, ta chẳng khen, chê,
Dối gian chẳng nói, chửi thề cũng không.
Hiền như có Phật trong lòng!
Thì buông bỏ được những vòng lợi danh.

Bịt tai, chẳng rõ âm thanh,
Thấy đời đẹp, tựa bức tranh không lời!
Mở tâm thương mến mọi người,
Và buông bỏ hết! ... Coi đời hư không!

“Tam Hầu” triết lý phương Đông, (*)
Tuy đơn sơ, lại minh mông luận bàn!
Người xưa, để lại khôn ngoan,
Ngàn sau, hồ dễ thế gian tận tường!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

(*) **“Tam Hầu” triết lý phương Đông:** Triết lý này phát xuất từ nhà Sư Vadjra (Ấn độ) vào thế kỷ thứ 8, lan truyền qua Trung hoa và Nhật. Đến thế kỷ 17, ở Nhật tại Đền thờ Tokugawa có tượng 3 con khỉ. Tên chung bức tượng là Sambiki Saru (3 khỉ khôn ngoan). Tên Khỉ bịt mắt, là Mizaru; Khỉ bịt miệng, là Mazaru; Khỉ bịt tai, là Mikazaru.

HOÀI CẢM

*Giơ tay với ánh trăng ngà
Bóng vàng huyền diệu quê nhà xa khơi!
Từ ngày viễn xứ chân trời,
Như con chim lạ thấy đời hoang vu,
Gấm trang thế sự mịt mù
Cây đa cổ tích thiên thu đã tàn.
Nhìn trăng hồn vẫn chứa chan
Nhớ quê lòng chợt sầu man mác bờ!
Phố xưa ẩn hiện trong thơ
Cô đơn chiếc bóng trăng mờ thế ư?
Chuông chùa vọng cổ chân như,
Người đi rữ bỏ trầm tư miếu đền.
Gió bỗng con ngõ đổi tên,
Tóc xanh hóa bạc chiều lên ngõ ngang.
Nước non từ buổi tan hoang,
Phố xưa mất dấu, người xưa hững hờ!
Thương quê viết mấy vần thơ,
Tha hương hoài cảm thẫn thờ bến mê!
Dòng đời muôn hướng đường về,
Biết ai còn nhớ lời thề chờ nhau?
Thời gian phai giấc mộng đầu,
Đập gương tìm bóng hỏi câu ân tình,
Bể bàng mảnh vỡ lặng thinh!
Nửa vầng trăng cũ lung linh quê người.
Ngẫm đời khép thửa đôi mươi,
Ta nghe tiềm thức tiếng cười phố xưa.*

Đỗ Bình

Paris 6.9.2022

SLOW DANCE

Have you ever watched kids on a merry-go-round?
Or listened to the rain slapping on the ground?
Ever followed a butterfly's erratic flight?
Or gazed at the sun into the fading night?
You better slow down.
Don't dance so fast.
Time is short.
The music won't last.
Do you run through each day on the fly?
When you ask, "How are you?"
Do you hear the reply?
When the day is done, do you lie in your bed,
with the next hundred chores running through
your head?
You'd better slow down
Don't dance so fast.
Time is short
The music won't last.
Ever told your child,
We'll do it tomorrow?
And in your haste,
Not see his sorrow?
Ever lost touch, let a good friendship die
Cause you never had time
To call and say, 'Hi'
You'd better slow down.
Don't dance so fast.
Time is short.
The music won't last..
When you run so fast to get somewhere,
You miss half the fun of getting there.
When you worry and hurry through your day,
It is like an unopened gift.... Thrown away.
Life is not a race.
Do take it slower
Hear the music
Before the song is over

David L. Weatherford

HÃY CHẬM BƯỚC CHÂN

Đã bao giờ bạn xem trẻ em
Vui chơi trong vòng quay ngựa gỗ?
Nghe tiếng mưa trên mặt đất vỗ?
Ngắm cánh bướm nhỏ chập chờn bay?
Nhìn vàng dương lặn lúc cuối ngày?
Tạm chậm bước, ngừng tay, bạn nhé,
Đừng khiêu vũ quá nhanh như thế.
Thời gian ngắn, nhạc sẽ tắt mau.
Để mỗi ngày chóng vánh qua cầu.
Bạn có vẫn thường hay làm thế?
"Anh khỏe không?" Bạn hỏi ai đó,
Câu trả lời bạn có nghe không?
Khi đêm về, nằm nghỉ trên giường
Bạn có để hàng trăm công chuyện
Làm óc bạn rối lên vì bận?
Chậm lại đi, chậm lại, bạn ơi.
Thời gian không dài, ngắn ngủi thôi.
Tiếng nhạc lạt nữa rồi sẽ tắt.
Có bao giờ bạn đã hấp tấp
Với con bạn hứa một điều gì
Bao nó không làm được bây giờ
Để ngày mai. Lơ là không thấy
Nét buồn trên khuôn mặt dài chầy?
Có bao giờ bạn thấy đau lòng
Vì lâu nay đã quá vô tình
Mất tin tức, không còn liên lạc
Với một người bạn tốt ngày xưa
Chỉ vì bạn không có thì giờ
Gọi cho họ, thăm qua đôi phút.
Chậm chân lại, bạn ơi, đừng gấp
Dòng thời gian tắt bật qua mau
Tiếng nhạc không tồn tại quá lâu.
Khi cố gắng chạy hầu đến đích
Một cách mau chóng, bạn đã mất
Nửa niềm vui của cuộc hành trình.
Nếu suốt ngày lo lắng, vội vàng
Có khác gì bạn đang vứt bỏ
Một món quà mà bạn chưa... mở!
Sống không phải là để chạy đua.
Hãy chậm lại, chậm lại, bạn nha.
Hãy thưởng thức lời ca, tiếng nhạc
Trước khi mà bài hát chấm dứt!

CHẬM TÁ NHÂN (MÙI QUÝ BÔNG)

(phóng tác) 05/21/2022

HỎI GỐC MAI VƯỜN CŨ

Xương

“Gốc mai vườn cũ” chốn quê xưa
Từ dạo ra đi... mãi mất mùa
Bởi tại bao ngày khe khát nắng
Cũng vì năm tháng dãi dầu mưa
Thân cây èo uột nương chiều xế
Gốc rễ khô cằn giữa sáng trưa
Mỗi độ xuân về hoa chậm nở
Giọt sầu chen lá gió đong đưa

nguyễn vô cùng

CỘI ĐÀO XƯA

Họa

Ta về thăm lại cội đào xưa
Chưa thấy chồi xanh buổi chuyển mùa
Ong luyến hương xa quên tổ mật
Bướm mê hoa lạ đắm rừng mưa
Cổ nhân lỗi hẹn qua đò sớm
Viễn xứ lạc loài dạo phố trưa
Vẳng khúc xuân ca lòng ấm lại
Nam ai tình tự giọng buồn đưa.

Lý Hiểu

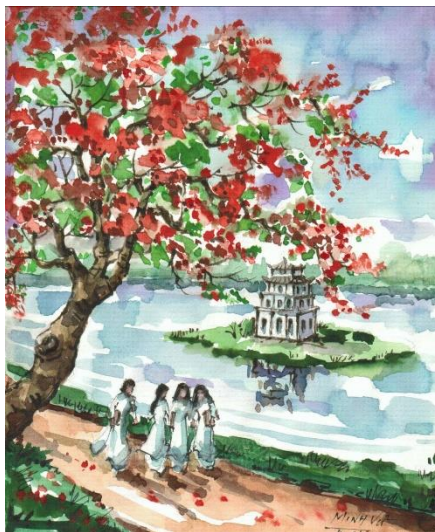
QUÊ TÔI

Quê tôi thuở má thơm hồng
Long Biên, Yên Phụ, Núi Nùng mến thương
Ngày ngày cô bé Trưng Vương
Áo lam xe đạp đến trường tung tăng
Hàng Đào, Hàng Bạc, Hàng Ngang
Quanh Hồ Hoàn Kiếm dạo hàng đôi ba
Bên bờ phượng đỏ la đà
Lung linh năm tháng ngọc ngà nhõn nhơ

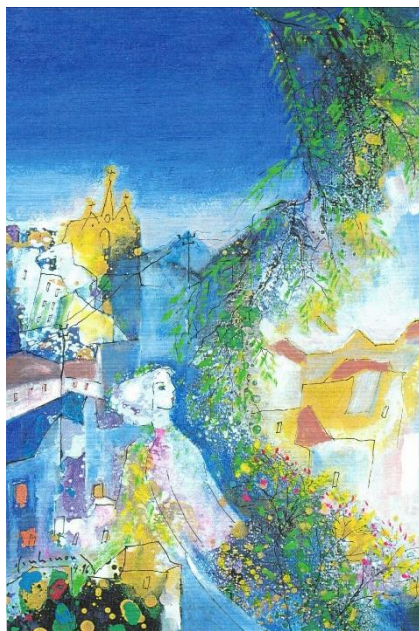
Quê tôi thuở mới làm thơ
Sài Gòn, Phú Nhuận, Bàn Cờ rộn vui
Có người yêu nét cười tươi
Nghiêng nghiêng hứng cánh hoa rơi bên đường
Làm thơ ấp ủ vấn vương
Bóng người thấp thoáng biên cương đi về
Tình yêu đắm đuối cơn mê
Đã tan theo nắng mùa hè xa xôi

Quê tôi còn lại ngậm ngùi
Sông thương núi nhớ những lời hẹn xưa
Đường xưa lối cũ đợi chờ
Người đi biệt xứ vẫn chưa ngày về
Biển dâu mưa gió não nề
Bao nhiêu năm tháng lê thê tuổi đời
Mùa thu lá rụng rơi rời
Quê tôi còn đó một trời nhớ thương.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Tranh: Lê Văn Lai

Tranh: Đinh Cường

CÀM GIAO MÙA

Nửa đêm thức giấc nghe mưa rơi,
Bỗng thấy lạnh đầu rớt xuống đời,
Bỗng thương cây cỏ ngoài vườn ướt,
Ướt cả hồn tôi mộng nửa vời.

Nửa mơ nửa tỉnh tôi mộng du,
Sáng ra trời nắng còn ngẩn ngơ,
Trời đất hờn ai mà thay đổi,
Mưa nắng hờn ai mà nắng mưa.

Thời tiết hôm nay khác hôm qua.
Làm tôi bị cảm lúc giao mùa,
Hạ còn lưu luyến vàng phai nắng,
Thu ở nơi đâu đã gần kề.

Chợt thương mùa hạ đến rưng rưng,
Không thể đợi nhau, không thể ngừng,
Tôi vẫn phải đi về phía trước,
Chào mùa hạ nhé ở sau lưng.

Thấp thoáng mùa Thu ở ngoài kia,
Trời mây áo mỏng gió vu vơ,
Chỉ là một mùa đi mùa đến,
Cuộc đời có lúc bỗng thành thơ.

Mùa hạ mùa thu nhớ thương nhau,
Có lúc nắng vui lúc mưa sầu,
Mùa ơi tôi đã cảm rồi đấy,
Tôi cảm ngay từ trong chiêm bao.

Khoảnh khắc giao mùa kỳ diệu ơi,
Tôi cảm trong mơ cảm ngoài đời,
Tìm đâu xao xuyến mùa năm cũ,
Mùa tiễn mùa đi mấy nẻo trời.

Nguyễn Thị Thanh Dương

THÁNG CHÍN TÔI YÊU

Tôi yêu tháng chín vì có mùa Thu,
Buổi sáng dậy sớm trời buồn sương mù,
Những ngọn đèn đường vẫn còn thao thức,
Lòng tôi cũng thức đợi gió sang mùa.

Cơn mưa đầu mùa về qua thành phố,
Làm ướt vai tôi dù cơn mưa nhỏ,
Tháng Chín còn thơm mùi hoa Ngọc Lan,
Trong vườn nhà ai Ngọc Lan vẫn nở.

Tôi yêu tháng chín trời không lạnh đầy,
Gió từ phương nào cũng gió heo may,
Đủ cho người ta băng khuâng thương nhớ,
Trăng Thu đầu mùa một ánh trăng gầy.

Tôi sẽ đợi chờ một ánh trăng rằm,
Để mơ theo chuyện chú Cuội chị Hằng,
Ánh trăng đẹp của tôi thời thơ ấu,
Ánh trăng đâu rồi? Trung Thu vẫn còn.

Tôi yêu tháng Chín có nắng hanh hao,
Đủ cho người ta thương nhớ ngọt ngào,
Gió heo may nhớ, nắng vàng cũng nhớ,
Nắng gió mùa Thu tình đến thế sao.

Trời vẫn còn xanh mây trắng tinh khôi,
Tôi yêu tháng chín, tháng của riêng tôi,
Trời đất ngỡ ngàng đón mùa Thu đến,
Và đón chờ tôi tiếng khóc chào đời.

Tháng Chín trở về bao chuyện vui buồn,
Bao nhiêu tai họa, chiến tranh điêu tàn,
Tôi yêu tháng chín có mùa Thu đẹp,
Mong điều tốt đẹp cho khắp thế gian.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Tình Vào Thiên Thu

Có những lúc tôi lang thang bước chân đũa đàng
Nhớ đến em bao tháng ngày một thời chưa quên
Con đường vẫn nằm ngủ bình yên
Ru em năm tháng bỗng thành thiên thu

Ta yêu nhau trong đam mê với cơn mộng sầu
Vòng tay này còn hương nồng chìm vào đêm sâu
Gió về reo mộng ước chiêm bao
Trao nhau tiếng hát bên đời hư hao

Đêm vui đầy lạnh ủa sóng lệ rơi
Trên vai gầy nhẹ vương mây ngập lối
Tôi nhớ thương môi em cười trên sóng mơ
Em trao lời người yêu hối
Bao ái ân xưa chưa tàn phai

Ánh mắt đó như trăng soi sót xa một thời
Nụ hôn buồn đưa tiễn người một đời chia phôi
Tháng ngày ước vọng đã bay cao
Theo mưa gió cuốn nổi niềm xanh xao
Tháng ngày bên mộng cũ xa xôi
Bao đêm thương nhớ trao về thiên thu

Trường Đình UK, sương mù già 2022

Phổ nhạc: Ngô Thụy Miên; Tiếng hát: Phạm Duy Dũng

<https://cothommagazine.com/nhac/NgoThuyMien/TinhVaoThienThu-NgoThuyMien-TruongDinh.mp3>

BIỂN QUÊ

Mai một anh về lại bãi ngang
Ngày hè biển lặng mây lang thang
Gió mùa thổi tới Khe Hai mát
Sóng nhẹ, trời trong cát trắng ngần.

Nhớ biển Khe Hai một góc trời
Em nằm trên võng, gió ru hời
Đợi anh đến đón em về phố
Em trở lại nhà, nhớ biển khơi.

Mai một anh về lại Mỹ Khê
Đưa em đi biển ngắm trăng quê
Trăng lên trên biển trắng xinh quá
Soi sáng trên đường đi lối về.

Nhớ biển Mỹ Khê nắng tháng ba
Em đi tắm biển buổi chiều tà
Bao la biển rộng làm em sợ
Sóng vỗ vào bờ kéo chân ra...

Ngô Văn Giai

California, September 06/22

Thu Viễn Phương

*Ngon gió thu hiền tiến lá rơi
Chiều vàng hiu hắt mộng tình vơi
Bao mùa nhạt nắng phai màu tóc
Tìm bóng cổ nhân của một thời.*

*Trầm tư mặc niệm nhớ người thương
Sầu cảm quyến về chợt vấn vương
Lạc bước đường trần xa vạn nẻo
Trường xưa nhớ mãi... buồn tha hương.*

*Lá thu xào xạc rụng rơi đầy
Âm hưởng mơ màng vóc dáng gầy
Lưu luyến nhớ về bao kỷ niệm
Ngày nào dạo phố tay trong tay.*

*Nắng thu lành lạnh hồn lao xao
Giọt lệ âm thầm rụng rức đau
Bóng ngã tà huy thuyền tách bến
Giác tỉnh xin giữ đến ngàn sau.*

Minh Giang

Tranh: Nguyễn Sơn Germany

Autumn song

These are the days of falling leaves,
The days of hazy weather,
Smelling of gold chrysanthemums
And gray wood smoke together.

These are the nights of nearby stars,
The nights of closer moons
When the windy darkness echoes
To crickets' farewell tunes.

Elizabeth-Ellen Long

Thu ca

Những ngày thu đã tới rồi
Lá rơi nhẹ nhẹ, tiết trời mù sương,
Cúc vàng thoang thoảng đưa hương
Tro tàn dâng khói nhẹ vương từng làn.

Những đêm giăng thấp sao ngàn
Những đêm treo bóng trăng ngang hiên nhà
Màn đêm gió dội vang xa
Nỉ non nhạc đế hoà ca tạ từ.

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ)

Autumn fires

In the other gardens
And all up the vale,
From the autumn bonfires
See the smoke trail!

Pleasant summer over
And all the summer flowers
The red fire blazes,
The gray smoke towers.

Sing a song of seasons!
Something bright in all!
Flowers in the summer,
Fires in the fall!

Robert Louis Stevenson

(1850-1894)

Lửa thu

Trong vườn khắp chốn đó đây
Và trên thung lũng muôn nơi
Ngọn lửa thu bập bùng cháy
Nhẹ dâng làn khói chơi vui!

Mùa hè vui đã trôi qua
Úa tàn theo những cánh hoa
Ánh lửa hồng lên chói lọi
Màn khói lam bốc nhạt nhòa.

Hãy hát lên đón mùa sang!
Khúc ca tươi sáng rộn ràng!
Mùa hè hoa phô sắc thắm,
Mùa thu lửa đẹp thên thang!

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ)

Tưởng Niệm Thư Họa Sĩ Vũ Hối

Chiều thu nghe gió gọi
Lá rụng dần - xác xơ
Đáng tài hoa lỗi lạc
Đi...như gió sang mùa!

Thư Họa Sĩ Vũ Hối
Đã cưỡi mây về trời
Nét họa làn Vân tụy
Gió vẽ đường lên ngôi

Tài danh và chính khí
Vẻ vang giống Lạc Hồng
Chữ: rồng bay phượng múa
Thơ: nặng tình non sông

Từ độ **Mùa Giao Cảm***
Đất Ngũ Phụng Tề Phi
Đến **Nghìn Thương Đất Mẹ***
Trắng **Mây Ngàn***... chia lỵ!

Chiêm Bao Trờ Giác* thôi về
Hồn nay lộng giữa tứ bề trăng sao
Thu Bồn sóng vỗ âm hao
“Ngươi muôn năm cũ”... chuyến tàu hoàng hôn...

quang hà

tháng 8, 2022

**chữ in đậm là tên những tác phẩm của Thư Họa Sĩ Vũ Hối*

Vũ Hối (1932-2022)

Cảm Nhận Đầu Thu

Phía trước là mùa thu
Cây chớm vàng ít lá
Sau lưng ngày tháng hạ
Có chùm hoa mới tàn

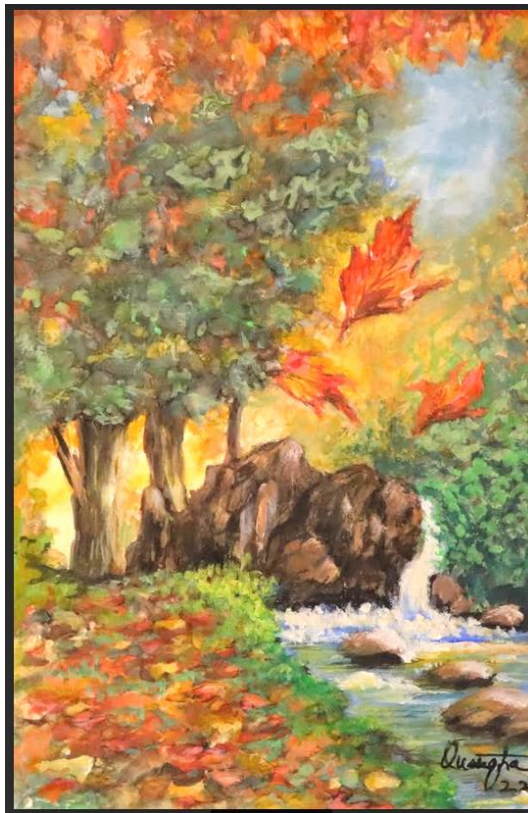
Ôi thời gian thời gian
Bụi sương chìm tóc rối
Gió giao mùa đã thổi
Tự chốn nào xa xăm

Những ngày hè biệt tăm
Những mùa thu mất tích
Có ai ngòì đếm lịch
Đếm! Chỉ là hư vô...

Con sóng hoài nhấp nhô
Biển đời không dễ lặng
Hỡi mùa thu áo trắng
Hỡi mùa hè áo hoa

Đi qua và đi qua
Như từng cơn gió thoảng
Như mây hồng buổi sáng
Thành cơn mưa cuối ngày

Lá không cầm được cây
Tay không cầm được gió
Thì thôi mình buông thả
Cùng trôi theo tháng ngày...

Tranh: Quang Hà

quang hà

HÌNH NHƯ

Hình như thu uốn lượn gần em
Vàng cỗi lá rơi trải ngập thềm
Thấp thoáng tóc ai ngời lộng gió
Có buồn có nhớ lúc tàn đêm?

Hình như em khóc ngấm mây bay
Sương đọng bờ vai ướt dáng gầy
Song ngoại thân thờ tơ rối khúc
Có sầu có tủi mượn men say?

Hình như trăng rải giọt nồng thơm
Em má ửng hồng mộng gọi hôn
Ánh mắt ngân ngơ bờ liễu rũ
Có chờ có đợi một mùi hương?

Hình như gió gheo vóc ngà thon
Lướt nhẹ môi mềm bóng nét son
Một nỗi tương tư bao sóng bủa
Có mong xoá hết nỗi đau mòn?

Hình như em đã muốn buông tay
Đếm bước hoang vu mỗi tháng ngày
Lá lượn chiều thu mù lệ dầm
Có còn giữ được mối tình ngây?

Hình như vạc khóc gọi kêu sương
Nức nở châu rơi ướt dẫm đường
Vời vợi trắng sầu vắng vạc nhớ
Thu này! Ta cũng ngạt trời thương...

Phượng Hoa

Tranh: Nguyễn Sơn Germany

MONG MÙA THU ĐẾN

Hình như gió đã lạnh hơn nhiều,
Vương vấn khung trời mây trắng treo
Một chút buồn rơi lên mỗi bước
Lòng người viễn xứ thấy cô liêu...

Cứ thế hằng năm mùa chuyển mùa,
Vui buồn kỷ ức mãi đong đưa
Góc sân chưa thấy vàng mưa lá
Lấp lánh sương giăng trắng lối về!

Ừ nhỉ mùa Thu thấp thoáng gần,
Tôi thay áo mới đón Tình Quân
Tâm tư gói trọn trên bờ giấy
Một đóa Hoa Tình bao nghĩa ân.

Mỗi bước chân thêm một bước đời,
Mùa đi mùa đến tóc sương phai
Còn Anh lòng vẫn còn trông ngóng
Viết những câu thơ đẹp tháng ngày.

Tôi vẫn chờ ngày Anh viếng thăm,
Cao nguyên xanh biếc lắm mưa dầm
Nhờ Anh nỗi vận bài thơ nhớ
Trên lối đường quen đã bước cùng...

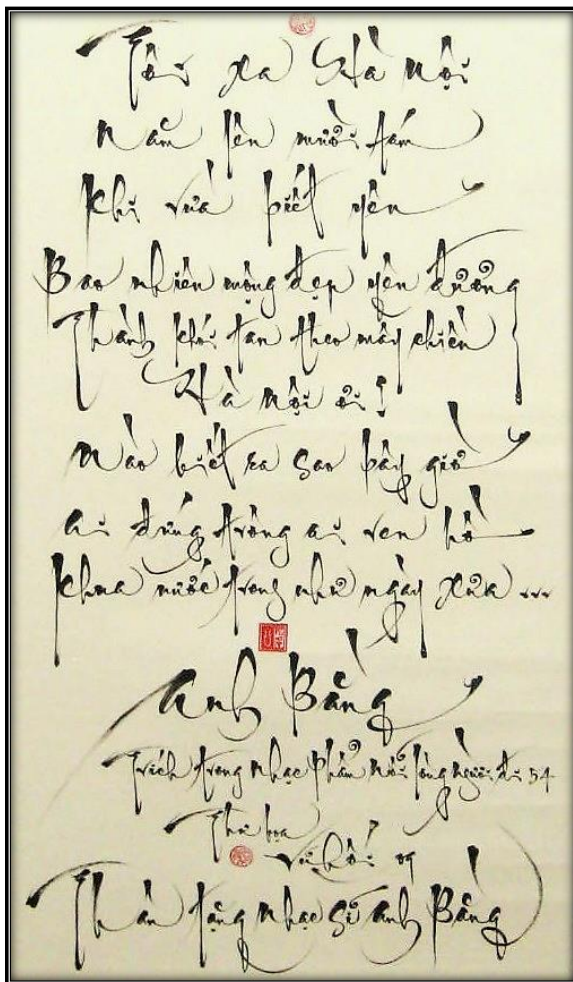
Anh ạ mình còn những tháng xa,
Ngày Đông buốt lạnh tuyết rơi nhòa
Thời gian trôi mãi vào vô định
Gắng giữ Tình Thơ luôn Gấm Hoa!

Tôi viết bài thơ Hạ cuối mùa,
Mong chờ Thu đến gió đong đưa
Ra sân tôi ngắm vàng sân lá
Đợi buổi Anh về gom ước mơ...

Tranh: Nguyễn Sơn Germany

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa (07/28/2022)

Nỗi Lòng Người Đi – Sáng tác: Anh Bằng - tiếng hát: Vũ Khanh

<https://www.youtube.com/watch?v=68b1GAsAxdw>

Vũ Hồi (1932-2022) & Anh Bằng (1926-2015)

Trung Thu Hải Đảo

Bâng khuâng nhìn nắng chiều rơi
Chim trời xả cánh về nơi giang đầu.
Đêm thu trăng sáng gọi sầu!
Ngày Hè tựa nước qua cầu trôi mau.

Sóng xô từng lớp trắng phau.
Khách du thả bộ bên nhau chật đường
Xa xa núi biếc mờ sương.
Hoàng hôn Hải đảo như đương tắt dần.

Qua đây không biết bao lần
Mặc cho hoàn cảnh xoay vần ra sao!
Hai năm Đại dịch lao đao
Cách ly cấm túc biết bao lỗ làng!

Mong sao đời sống an nhàn
Trời xanh mây trắng trăng vàng Trung Thu
Nhớ thời chống Pháp biên khu?
Trăng treo đầu núi vi vu sáo diều

Cùng nhiều Sơn nữ mỹ miều!
Tung tăng múa hát từ chiều tới đêm.
Nơi đây cuộc sống ấm êm!
Người dân Hải đảo tạo nên Thiên Đàng?

Như mây theo gió về ngàn.
Lênh đênh thuyền lướt theo làn sóng đưa!
Ngắm Cầu Vòng hiện sau mưa
Lang thang hạnh phúc sớm trưa chiều hè!

Vui chung cùng với bạn bè.
Thầy xưa Trò cũ đâu dè gặp nhau
Tuổi vàng dần sẽ qua mau
Hãy vui hiện tại mai sau xa vời?

Thái Hưng/PGH

*Thân mến gửi đến các bạn bè và các em môn sinh...
Kỷ niệm ngày tháng Hè tại Honolulu*

Em Thu Lấp Ló

Nghe gió thì thầm thu sắp sang
Màu mây xám xám lụy không gian,
Lá cây thẫm lặng thay màu áo,
Ngơ ngác đàn chim hướng phía Nam.
Em có thấy buồn man mác về,
Sương chiều khoe dáng níu sơn khê,
Mây chiều đổi sắc pha màu tím,
Nắng hạ đều hiu bước nặng nề.
Mỗi độ lá vàng vẫn nhớ ai
Vòng tay ân ái ấm lòng trai
Nội Thành sen nở màu trinh trắng
Hương ngát tóc em buông lững vai.
Những nụ hôn đầu ta nhớ mãi
Đến nay cũng đã sáu mươi năm
Người xưa biệt tìm đâu gặp
Vẫn nhớ thu hoài em biết chẳng
Lấp ló chân trời thu lại đến
Ngày nồng nắng hạ sẽ qua mau,
Em xa xôi ấy quên hay nhớ,
Ta vẫn lâng lâng chút rượu sầu...

Githéa Hoàng Hy

Cuối Hạ 2022

Ngẫu Cảm

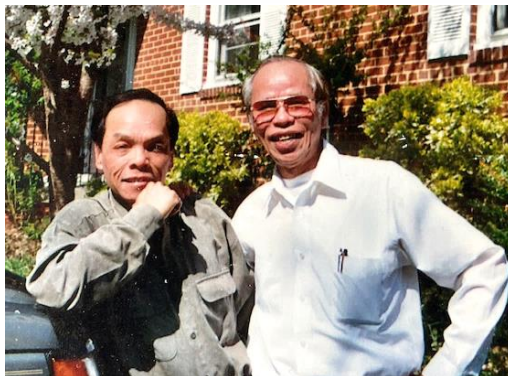

*Mắt biếc cho em xinh,
Môi hồng thoảng hương trinh,
Tóc ai chừ ảo ảnh,
Lời nồng chỉ lặng thinh.
Em xưa giờ đâu nhỉ!
Đất khách ta một mình.
Tôi biết em yêu tôi,
Cuộc tình không lứa đôi,
Tóc thề buông bỏ ngỡ,
Môi hồng màu pha phôi!
Mắt nhìn mắt thẫm lặng,
Cuộc tình chỉ thế thôi!...
Cali đêm buồn mưa,
Mái tóc sầu lưa thưa.
Mộng về từng bước nhẹ
Dệt mảnh tình xa xưa.
Lệ trời lã trên kính
Buồn thương mấy cho vừa...*

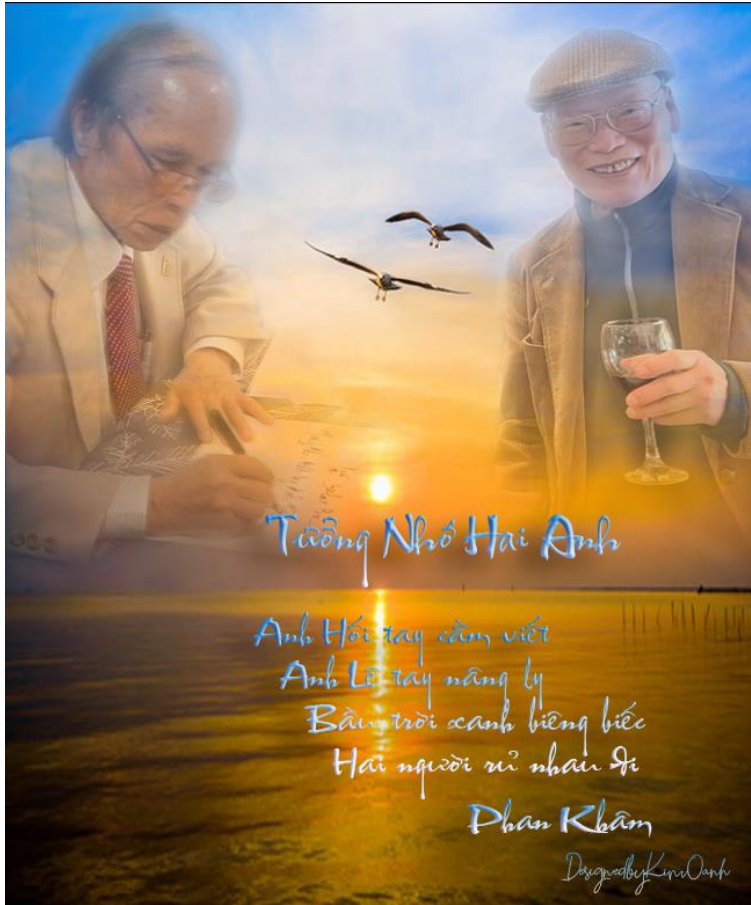
Githéa Hoàng Hy

Santa Clara, 1980

Ơn từ
lưu bất biến ra
phai phơ tả cảnh hoa ra tế lễ
ngai nung
chữ chuyên chông mình
cho dù hững hờ ba sinh kiếp nào
(Phan) Khâm

Phan Khâm & Vũ Hồi

Tưởng Nhớ Hai Anh
Anh **Hối*** cầm tay viết
Anh **Lệ*** tay nâng ly
Bầu trời xanh biêng biếc
Hai người rủ nhau đi

Thơ: **Phan Khâm** - Trình bày ảnh: **Kim Oanh Úc Châu**

Ghi chú: * Thư họa sĩ Vũ Hối và Biên khảo/Dịch giả Phạm Trọng Lệ qua đời vào mùa Hè 2022 ở Hoa Kỳ

khúc trầm tư

*Giận chi người đời mắt trắng
Khi tình ta vẫn màu xanh;
Giận chi sóng gằm biển mặn
Vỡ thuyền giạt bến lênh đênh.*

*Dấu hai bàn tay úp mặt
Sao che nước mắt riêng mình?
Xoè tay, lệ rơi lã chã
Từng hạt sầu đời kết tinh!*

*Ta ngồi xâu buồn thành chuỗi
Trên đầu một chiếc kim cô
Cớ sao em còn gạn hỏi?
Lời nào ta đáp vu vơ!*

*Ừ, đã lâu rồi, chẳng nói
Đừng hờn, Em gọi không thưa
Nghìn năm, biển còn tiếng dội
Từ xa, nẻo khuất mịt mù...*

*Mỗi lần ta thốt nên lời
Mấy vòng kim cô thít lại
Ta vốn hình dung cổ quái
Mặc tình người lấy làm vui!*

HOÀNG SONG LIÊM

Sinh Nhật

Hôm nay là sinh nhật em sao!
Ồ bánh đẹp thay! Rất ngọt ngào.
Ừ nhỉ! Nói gì ngày đặc biệt!
Lá vàng tháng Chín gió chao chao.

Đã biết mẹ sinh em tháng Chín!
Mà thơ với thần cứ ghêu ngao,
Quên khuấy hôm nay ngày tháng mấy
Bây giờ lòng dạ mới nao nao.

“Anh vẫn suốt ngày quên với nhớ!”
Em thường nói thế phải không nào!
Bên nhau mấy chục lần sinh nhật,
Em chẳng buồn anh, quý biết bao.

Bây giờ lạ quá! Anh cứ nhớ
Cái thời mình gặp gỡ ban đầu,
Khu Nguyễn Tri Phương chiều nhộn nhịp,
Ngồi nhìn phố chợ mãi bên nhau.

Ngồi nhìn lọc cọc xe thổ mộ,
Trẻ con bu trước tiệm đèn màu,
Gió thoảng gần xa câu vọng cổ
Ô kìa! Nóc chợ cạp bồ câu.

Anh tiếc thời gian ngày-xa-ấy,
Em mong gì? -Chả nói ra đâu!
-Có phải cũng mơ tình giản dị,
Sớm tối đi về bữa cơm rau.

Em hơi từ khi lìa chốn cũ,
Năm tháng không ngờ trôi rất mau
Hàng me đường Nguyễn Lâm xanh mát,
Em có như anh nhớ thuở nào.

NGUYỄN PHÚ LONG

Dương Quang Cát phổ nhạc, Phi Hải & Diệu Hiền trình bày:
<https://www.youtube.com/watch?v=dU1bCarhLsA>

Đội Trăng

Đá chìm đáy Biển ngàn năm
Hồn tôi dưới đá âm thầm nước trôi
Thơ tôi heo hút tiếng đời
Là Mây đỉnh gió hát lời ngu ngơ
Đội Trăng về sáng đôi bờ
Cho chiều thanh tịnh nở hoa Liên Đài
Cho Thơ ngát cánh Hồng Mai
Cho đời thắm lại nụ cười ban sơ
Trăng lên, Trăng óng vàng tơ
Thời Kinh Đại Nguyên Mở Mùa VU LAN
...

Tuệ Nga

Bến Bờ Nào Chia

Phải chăng Linh Dược là Thơ
Lắng tan trần mộng đến bờ Giác Hoa
Chuông ngân thanh thoát gần xa
Nghe phiền não dứt, An Hòa Tâm Vui!

Thơ như Linh Dược đất trời
Đất hồn êm ả thành thơ về nguồn
Kinh như ánh sáng tâm hồn
Sáng soi nhân thế tạo nguồn sống vui ...

Là niềm Hạnh Phúc tuyệt vời
Là lời vô thi mây trời thật xanh
Xanh như ý niệm trong lành
Kết Hương Giải Thoát tịnh thanh gió trời

Cho ta có Nụ Cười Tươi!
Thấy Đời Mãi Đẹp! Thấy Người Dễ
Thương ...
Lòng Ươm Hoa, Giải Thoát Hương!
Trên cao Từ Phụ như đương mím cười,

Hài lòng vì các Con Ngài
Yêu Hoa Giải Thoát như Ngài thương Yêu,
Cho vườn đời sắc mỹ miều
Cho lòng mở rộng thương yêu muôn loài ...

Cho Thơ Vẽ Áo Như Lai
Cho Người hòa ái Nụ Cười Bồn Sư
Cho lòng lắng tịnh Chân Như
Ta Bà, Tịnh Độ Bến Bờ Nào Chia ...

Hương Giải Thoát, Hoa Từ Bi.
Mùa Xuân Di Lạc. Sân si xa rồi,
Thanh thanh từng sắc hoa đời
Nắng trời Tịnh Độ sáng tươi trong lòng ...

Thuyền Trăng Cặp Bến Hư Không
Có Hoa Vô Úy Nở Hồng Sớm Nay ...

Tuệ Nga

THU VÀNG THÁNG TÁM

Bằng hữu ra đi thật bất ngờ
Khóc thương thành lệ, lệ thành thơ
Thu vàng tháng Tám đầy tang chế
Tiễn biệt người đi mắt lệ mờ.

Trăm năm ngấn ngủi một đời dư
Vội vã bon chen cũng một như
Lá rụng thu vàng rơi lã chã
Hồn thơ man mác đến bao giờ.

Một mai còn lại đôi vắn chữ
Hậu thế ai thương kẻ đại khờ
Ôm lấy mộng vàng trăng đợi thỏ
Một đời tay trắng, trắng như mơ.

Thu buồn đông xám mờ đất khách
Chiếc bóng thời gian cứ lảng lờ
Sương khói bay đi mờ nẻo bạc
Một mình đơn chiếc giữa đêm mưa.

Đăng Nguyên

Maryland, 8-2022

Ảnh: **Nguyễn Sơn Germany**

KHI EM

*Khi em bước hụt tình yêu
Là châu thân đã ít nhiều tổn thương
Khi em tới cuối dặm trường
Là tương lai đã hoang đường từ lâu*

*Khi em thả một hàng châu
Dòng sông dĩ vãng cuộn sào ra khơi
Con tàu định mệnh chơi vơi
Xin đừng nói chuyện đất trời với anh*

*Mây trên núi biếc màu xanh
Rong rêu trước mặt biển thành thảm hoa
Từng đàn bướm trắng bay ra
Bạt ngàn nụ nắng chan hoà không gian*

*Đưa em tới cửa thiên đàng
Đẩy em vào cõi vô vàn tĩnh mịch
Trả cho em tình lê thê
Bài thơ oan nghiệt bay về huyệt hư...*

CAO MỸ NHÂN

DẦU CŨ HỒI SINH

Rồi một lúc em trở về dĩ vãng
Tìm anh xưa trên khao khát đường tình
Ồi, tất cả lại hoang mê, say đắm
Tưởng bao lần dầu cũ vệt hồi sinh

Đường dĩ vãng chỉ toàn sông với núi
Những con đê cách trở đã lùi xa
Em đánh thức yêu thương đang hấp hối
Một lần đi chào vĩnh biệt sơn hà

Trận chiến nào thoáng hiện ra trước mặt
Áo bào căng nổi nhớ sa trường buồn
Dòng máu đỏ có điều chi phai nhạt
Khiến quê hương thảng thốt hèn hò sông

Anh yêu hỡi, đạn bom dù tắc nghẽn
Tiếng đau thương không tắt được hận thù
Dầu hôm nay chiến công còn bất diệt
Vẫn như là oan trái tới thiên thu...

Utah 26-8 -2022

CAO MỸ NHÂN

(Thương Ai Nhớ Ai - Tranh vẽ của Mùi Quý Bồng)

Đề Thơ:

Thương Ai Nhớ Ai

*Thương ai nhớ ai trăng tàn hiên vắng
Thương người nhớ người
lẳng lẳng thềm xưa
Thương ai nhớ ai ấp ủ hương thừa
Thương người nhớ người
lệ mưa sầu chuyển...*

*Thương ai nhớ ai ước nguyện chẳng vẹn
Thương người nhớ người
uất nghẹn nỗi đau
Thương ai nhớ ai vết sâu tim cửa
Thương người nhớ người
một nửa tim đâu.*

Kim Oanh

Trăng Non

Trăng non nửa mảnh lưng trời
Hết mùa chờ mãi nửa vời xa xôi...
Trăng non thao thức bồi hồi
Hết mùa lặng lẽ sâu lời thở than
Trăng non lơ lửng canh tàn
Hết mùa cô quạnh bể bàng Trăng non.

Kim Oanh

Melbourne.2022

Mừng Sinh Nhật Vợ

Hoa vàng trước ngõ sáng nay
Chơi với nắng nhạt gió lay mỉm cười
Ngẩn ngơ trước đóa hoa tươi
Thì ra thu đến bên người với ta

Bốn hai năm cũng trôi qua
Mừng ngày em được sinh ra trên đời
Hân hoan nét mặt rạng ngời
Chúc mừng sinh nhật một trời biển thơ

Khi em có những ước mơ
Sớm thành hiện thực không chờ đợi lâu
Không còn mưa nắng dãi dầu
An vui hạnh phúc với câu vợ chồng

Hôm nay thấp ngọn nến hồng
Chúc mừng sinh nhật từ chồng em yêu
Anh nghèo chẳng có gì nhiều
Chỉ có tình nghĩa sớm chiều bên em...

Y Thy Võ Phú, Richmond, 09.02.22

Trăng Với Người Như Thế Một Đôi

Đêm về lặng lẽ ngắm dung nhan
Dưới đáy hồ soi Nguyệt chữa tàn
Vẳng đến bên tai vài tiếng nhạc
Nghe qua kẽ lá mấy cung đàn
Đường xa khúc khuỷu nhưng còn nán
Lối hẹp gò ghề cũng chẳng than
Để trọn tình ta nào có quản
Trăng người quện lại cảm miên man

Y Thy Võ Phú, Richmond, 08.14.22

Cùng Em Bên Bờ Sông Rappahannock

Tiếng đàn vang vọng bên sông
Nắng chiều buông nhẹ chìm trong mắt nàng
Nắng xuyên qua chiếc lá vàng
Bùng trên mái tóc anh càng ngẩn ngơ
Lao xao sóng vỗ vào bờ
Trái lòng anh ngắm vàng thơ tặng người
Em vui gửi lại nụ cười
Lòng anh rộn rã vui tươi trọn đời.
Bên em thật là tuyệt vời
Bao nhiêu phiền muộn cũng rời đi ngay
Cám ơn em đến mỗi ngày
Cho nhau nồng ấm, đắm say tình nồng...

Y Thy Võ Phú, Lancaster, VA - 08.21.22

Tưởng Niệm

Buổi chiều sân nắng lung linh
Vườn sau nhánh lựu in hình bóng ai
Chưa vào Thu lá đã bay
Chưa chia xa đã tàn phai nỗi lòng
Còn đây nửa đóa hoa hồng
Héo khô nên máu cạn dòng trong tim
Cổ nhung, êm ngọn tóc mềm
Chim Uyên lữ đậu chên vành lối về
Hiên nhà đầm thấm cơn mê
Hoàng hôn vừa rủ trắng thể trốn đi,

Sương tan, giọt đọng những gì?
mênh mông một khoảng xuân thì dở dang
Cành khô, cây chẳng kịp vàng
Tình khô, héo úa cung đàn nào hay
Hoa đêm nở trộm cuối ngày
Không lời bày tỏ, kìa ai nở đành...

.....
Thôi em cứ đứng một mình
Để xem bóng nắng lung linh sau vườn.

Nhất Phương

Người đối Tượng, Người cao quá Tượng
Tượng bên Người, Tượng thấp hơn Người
Bao la ... rừng núi trùng khơi
Vô tâm đâu thể thốt lời hữu tâm

Nhất Phương

MÙA THU VÀ NỖI NHỚ

Cơn gió chiều qua nhuộm lá cây
Trên không nhạt lạc gọi kêu bầy
Nắng vàng thoi thóp ngang đời rộng
Cỏ biếc lơ thơ dọc suối gầy
Một chén trà thơm hồn chữa tỉnh
Đôi tuần rượu nhạt mộng còn say
Thu sang chạnh nhớ người tri kỷ
Lỗi hẹn trăm năm vẫn nhớ đầy

**

Lỗi hẹn nên tim vẫn nhớ đầy
Tình xưa lạc mất dấu chim bay
Em chừ bên đó choàng sương lạnh
Ta ở nơi đây khoác gió may
Một thoáng suy tư đầu tóc bạc
Bao lần tiếc tuổi xuân ngây
Mỗi mùa thu đến, buồn da diết
Mong cố nhân xin hiểu nỗi này.

Thủy Lâm Synh

BẠN GIÀ HỜI

Lớn tuổi rồi, vui được cứ vui,
Vài lời nhắc nhở, bạn tôi ơi.
Các con, chúng đã trưởng thành cả,
Cháu chắt, mẹ cha chúng liệu rồi.
Anh, chị, em, đều người một phận,
Chỉ còn những bạn già, dong chơi.
Kể nhau nghe chuyện Trời, cùng Đất,
Ngặt nghèo cười, là khỏe mạnh thôi.

Kha Oanh (Oanh Nguyễn)

Cảm hóa

(Thương gửi hai em Hải, Thanh)

Ta vốn thiếu niềm tin từ thuở nhỏ,
Không bao giờ tin là có Thiên-Đường.
Vì chỉ ham khoa-học với văn-chương,
Cũng chẳng biết Niết-Bàn là đâu hết.
Từng thấy những sự sống không thanh-khiết,
Và gặp nhiều linh-mục chẳng chẵn dân.
Cũng hám lợi danh, chức-vị cõi trần,
Bỏ Bác-Ái, Từ-Bi, làm chính-trị.

Ta chán ngán bọn lạm danh tu-sĩ:
Cạo trọc đầu chưa hẳn đã là sư,
Áo chùng thâm không thành được thầy tu.
Ta buồn chán không muốn làm phật-tử,
Còn nhiều bạn thương ta thì lại cứ
Muốn ta thành đệ-tử Chúa Giê-su,
Đức Mẹ Maria, Đức Mẹ hiền-từ,
Tặng kinh sách muốn khiến ta nghiên-ngẫm.

Nhưng ta thấy đức-tin chưa cần lắm,
Miễn làm sao không hại đến gia-thanh.
Ngửa trông lên chẳng hổ với cao xanh,
Cúi nhìn xuống không thẹn mình với đất.
Song càng ngày càng thấy đời bạc ác,

Người với người, lang sói cũng còn thua!
Thiếu niềm tin, ta cảm thấy bơ-vơ,
Nhưng chỗ tựa tinh-thần chưa nhất-quyết

Từ gặp hai em, nghe lòng tha-thiết
Cảm mến thương hơn ruột thịt người thân
Em đối với ta cũng rất ân-cần,
Nhất từ lúc ta gặp hồi vận-nạn.
Chăm-sóc thầy thật hết lòng, không quản
Sớm chiều vô bệnh-viện chẳng hề sai.
Tiếp thức ăn và an-ủi đêm ngày,
Thanh còn hát thầy nghe kinh cầu-nguyện

Giọng du-dương làm ta thêm quyến-luyến,
Yêu thương người, yêu cả Chúa cao-sang.
Giọng hát đưa ta vào cõi mơ-màng,
Đã tưởng thấy cửa Thiên-Đàng rộng mở.
Và từ đó nhìn Nhà Thờ ngò-ngợ
Phải chẳng đây là chỗ dựa tinh-thần?
Vi tình thương dành cho khắp con dân,
Giàu bác-ái ấy là con của Chúa.

Bây giờ đây ta thật lòng cảm hoá,
Nhờ hai em, con của Chúa cao-sang,
Càng thương em, càng mến Chúa muôn vàn...

Bàng Bá Lân (11-09-1984)

Transformed by *Bàng Bá Lân* (11-09-1984)

Translated into English by *Hương Cau Cao Tân*
(Lovingly to brother *Hải* and sister *Thanh*)

I have been lacking faith since my early childhood,
Never to believe there is a heaven for good.
Because I am only fond of science and literature,
And have not known anything about Nibbana
whatsoever.

I have seen lives that have been lived without
purification,
Have met many priests who are not tending their
flocks in action.
They who indulge in fame, in titles of this life so
mundane,
And giving up charity and compassion for political
fame.

I am utterly discontented towards those pretending
to be monks too
Having your head shaved does not guarantee you
are a bhikkhu,
Neither wearing a brown robe makes you a real
priest.
I am so fed up that I do not want to become a
Buddhist.
Those who love and care for me always like
To convert me into a follower of Jesus Christ,
Praising Maria the Compassionate and Merciful
Mother,
Giving me many books so I can read and meditate
over.

But I feel that faith has not been a necessity,
If you live without damaging the honour of your
family.
If you can hold your head high to heaven in the sky,
And not feel ashamed looking down to the earth,
then it's all right.
But life becomes more ungrateful and cruel as I am
gradually living,
The way men treat men is worse than what wild
dogs do in comparing!
Without faith, I feel that my living has been so
lonely,

But the need for spiritual support has not been
determined in me.

Since the day I met you two, I have felt an eagerness
for life

I love you two more than my blood siblings with a
deep love from inside
You in return treat me with constant love, care and
thoughtfulness,
Especially at the time I was befallen with misfortune
and unhappiness.
You have attended me with all your hearts, no
hardship shrinking
You visit me at the hospital day and night with
precise goings.
Feeding me with foods and lifting me up with your
encouraging,
And Thanh even has provided me prayer songs with
your singing.

The more I listen to the melodious voice, the more I
feel the attachment
Making me love the people, love the lofty glorious
God in my adoration.
Such a voice that carries me into a land so dreamy,
To make me feel as if I have seen Heaven's gates
opened wide for me.
Since then, I have looked at a church with
amazement and in wonder
Is this the place for my spiritual support once and
forever?
Because with the love for all the people without
stains or spots,
He who is rich in mercy is truly a child of God.

I am now truly transformed at this moment, believe it
or not,
Thanks to both of you, children of the lofty and
glorious God,
The more I love you, the more I adore my
everlasting God

Ý Thơ Gom Cả Biển Tình

(Hồi đáp nhà thơ Dư Mỹ)

Nâng cạn chén giao tình tế xứ
dắt nhau về đánh thức hồn xưa
biển réo gọi sóng ngàn xa thăm
núi vọng hồn uẩn khúc gió mưa

Nâng cạn chén tạ vàng nguyệt bạc
tưởng nhớ thời phiêu bạt gió sương
nhẹ thân ngọn cỏ bông xung trận
chí đáp đền ơn nghĩa cố hương...

Nhắc nhở thời chông gai trận mạc
mảnh giáp y hoen bụi chiến trường
ru giấc ngủ kê đầu gói súng
ngâm thơ tình gọi gió ngàn phương.

Nâng một cốc nhả lời khí phách
đổ tràn ly vái cúng oan hồn
tiếc thương người già từ son trẻ
chân bước đi còn nuôi nụ hôn!

Cạn chén này mừng lây lát sống
từng kinh qua hỏa ngục tù đày
những năm dài cổ tròn thân lụy
xem nhẹ đời mây thoáng gió bay!

Gạo trên sàng hạt cuối còn đây
gom đủ thơ biển tình dậy sóng
vui biết mấy trên đường xé bóng
cuộc tao phùng nâng chén chiều nay!

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

QUÁN BÊN SÔNG

RIVERSIDE DINER

Bên sông quán dựng, vách tường rêu;
Khách ghé qua đây một buổi chiều,
Nghỉ gót phiêu-linh bên quán lạnh;
Đường dài thăm-thẳm gió sương reo.

The moss-walled diner by the riverside stands.
I walked in one evening with both cold hands
To stop my adventurous heels in the chilly booth
As the path was faraway, rain and wind uncouth.

Quán rộng, người nhiều, khách ngẩn-ngơ
Ngồi im nghe-ngóng chuyện người ta.
Ở đây khách có thân riêng khách
Bụng chén bình-dân vội-vã và.

The place was large, crowded. I feigned shackled
Sitting silent to listen to the people who cackled.
In this situation, this customer had to be discreet
Holding the popular bowl intently to quickly eat.

Cô quán làm như không thấy chi
Nhưng đơm mơ-mộng lên hàng mi,
Lên môi một đóa hoa hàm-tiểu,
Trộm liếc xem ai có ngó gì.

The cashier feigned innocence, nothing to spice
But fabricated dreaminess upon her eyelids nice
And her lips fine a half-open smile fit to seduce,
Then secretly glanced to catch any crazy goose.

Thiên-hạ nhìn+nghe: bốn vách tường!
Chân trời mời gọi khách phong-sương:
Có chi lớn rộng làm xao-xuyến,
Nghĩ+ước vu-vơ mà vẫn-vương...

Others only see and hear within many a closed wall
While the ronin accepts hardships, of fire a ball!
There was something sublime fluttering her heart,
Pondering idly but it seemed attached on her part...

Khách ghé qua đây mấy chục lần,
Rồi đi... xa lạc dấu muôn chân.
Âm-thầm tự hỏi: người trong quán
Còn nhớ... ngày xưa... có khách xuân...

This eater entered that eatery some tens of times
And left... distant footprints lost in various climes.
Occasionally recalling the cashier in that diner,
I wonder if she remembers...aforetime...this shiner...

Đường về Đập Đá, Huế, 1947

THANH-THANH

English version by **THANH-THANH**

Thủy điệu ca đầu - Trung thu -- Tô Đông Pha

Minh nguyệt kỷ thời hữu?
Bả tửu vấn thanh thiên
Bất tri thiên thượng cung khuyết
Kim tịch thị hà niên
Ngã dục thừa phong quy khứ
Hựu khủng quỳnh lâu ngọc vũ
Cao xứ bất thắng hàn
Khởi vũ lộng thanh ảnh
Hà tự tại nhân gian
Chuyển chu các,
Đê ý hộ,
Chiếu vô miên.
Bất ưng hữu hận
Hà sự trường hương biệt thời viên
Nhân hữu bi, hoan, ly, hợp,
Nguyệt hữu âm, tình, viên, khuyết
Thử sự cổ nan toàn.
Đã nguyện nhân trường cửu,
Thiên lý cộng thiên quyên.

Thủy Nguyệt Ca Đầu – Trung Thu Bản dịch của vương-thanh

*Mấy khi lại có trăng thanh?
Tay nâng chén rượu, hỏi cao xanh đôi lời
Đêm nay, cung điện trên trời
Là năm nào nhỉ, ai người biết chẳng?*

*Muốn theo gió tới cung đình
Lại e gác ngọc, lầu quỳnh
Chốn cao thăm đó lạnh tanh cuộc đời!
Cùng bóng trăng nhảy múa chơi
Là đây cõi mộng hay nơi hồng trần*

*Trăng qua gác tía, dòm song
Kìa ai thao thức đêm trường buồn đau
Xin đừng oán trách trời cao
“Trong giờ ly biệt, có sao trăng tròn?”
Người có ly, hợp, vui, buồn
Trăng thì mờ, tỏ, khuyết, tròn, đầy vơi
Vẹn toàn, đâu có trên đời
Chỉ xin cầu nguyện ta, người sống lâu*

*Dù cho muôn dặm xa nhau
Một vầng trăng ngọc cùng nhau bồi hồi...*

THÊM LỜI BIỆT LY

*Thì thôi trời cứ hay mưa,
Đêm mênh mang nhớ, ngày bơ vơ sầu.
Còn gì gửi lại mai sau,
Chút dư hương đã tan vào khói mây.
Thuyền xưa một mái trắng đầy,
Trăm năm bến cũ, còn ai mong chờ.
Mùa về con nhện giăng tơ.
Tàn thu chiếc lá hững hờ vàng bay.
Gió lùa xao xác ngàn cây,
Có con chim hót tiếc hoài ngày xanh.
Mưa như hạt lệ long lanh,
Rơi trên cung phiếm vô tình mà thôi.
Buồn từ muôn kiếp nào rồi,
Nhớ nhung chỉ để thêm lời biệt ly.*

Nguyễn Mây Thu France

ĐẤT LẠ

Nâng niu bầu ngực êm
Uống cạn dòng sữa ngọt
Còn nhớ đến bao đêm
Miền da thơm óng mượt.
Còn tiếng võng xa đưa
Đậm đà tuôn ký ức
Điệu hát ru con thơ
Say giấc nồng ban trưa.
Còn nhớ dư âm xưa
Khi xa lìa đất mẹ,
Dòng sông lả lơi, đưa
Nắng lùa khe lá, gió
Đầy ấu thơ trôi xa...
Mưa qua miền đất lạ.
Giọt buồn rơi thánh thót
Trên ngày tháng ơ hồ.
Vời vợi niềm đau xót
Khi thuyền đã xa bờ.
Thuyền đi không trở lại.
Âm thầm trên bến xưa,
Nước xa nguồn cuộn chảy,
Sầu đọng mấy cho vừa.
Đất lạ! Trên đất lạ!
Nương náu vườn hoang sơ.
Một đời chim viễn xứ.
Ngày về có là mơ?

Nguyễn Mây Thu France

Hoa Hồng

Chợt đến tim em buổi nắng tà
Hoa tràn nở rộ đón chào ta
Vàng, xanh cánh mỏng hương ngào ngạt
Gạch, tím trời thanh sắc đậm đà
Điểm phấn đường mây hoà quý tộc
Tô tình bóng hạ vẻ kiêu sa
Ngàn bông lấp lánh vương thắm mộng
Dạo bước vườn Hồng nhã hứng ca

Minh Thuý Thành Nội

Vào Thu

(Ngũ Độ Thanh)

Sáng điểm sương choàng lạnh lẽo ôi
Nàng thơ gợi cảm xúc đây rồi
Êm đềm hạ trắng bay nhường cảnh
Nhẹ nhõm thu vàng thổi chiếm ngôi
Dối lá bao chùm rơi dọc biển
Nhìn hoa những đám rụng quanh đời
Thương mùa quyến rũ đan lời dệt
Dạo bước an nhàn khẽ mỉm môi

Minh Thuý Thành Nội

ĐẰM GIỌT THU

Thể Thuận Nghịch Độc

Độc Thuận

Sân ngập lá vàng trắng nhớ thu
Dáng mờ xa khuất đỉnh sương mù
Vân du mộng huyễn tình cay đắng
Điện võ đêm tàn Nguyệt nhạt lu
Ngân khê tiêu xưa hồn lảng động
Thả thềm thơ cũ điệu buồn ru
Nhân tâm biến loạn đời dâu bể
Chân vướng thêm sầu đẫm giọt thu

Độc Nghịch

Thu giọt đẫm sầu thêm vướng chân!
Bể dâu đời loạn biến nhân tâm
Ru buồn điệu cũ thơ thềm thả
Động lảng hồn xưa tiêu khế ngân
Lu nhạt Nguyệt tàn đêm võ điện
Đắng cay tình huyễn mộng du vân
Mù sương đỉnh khuất xa mờ dáng
Thu nhớ trắng vàng lá ngập sân.

Thy Lệ Trang

CỐI LÒNG THƠ MÃI CÒN THƠ

Đường thơ Thứ Bảy vắng tanh
Một mình tôi bước buồn tênh giữa trời
Bỗng dưng lòng lại ngậm ngùi
Lao xao cơn gió làm rơi lá vàng

Tuy đường dài có thên thang
Lòng cô đơn vẫn nhẹ nhàng dẫu mưa
Tôi đi suốt một đời thơ
Ngược xuôi ngày tháng tình cò vết đau

Tôi đi đón hạt mưa ngâu
Gặp em thi phú ngàn sau cung đàn
Nắng hoàng hôn nắng sắp tàn
Hồng câu thơ nhỏ mênh mang nhân tình

Tôi lòng trang trải tôi mình
Trăm năm đi ở ngọn ngành trên tay
Yêu câu thơ ngát thơm bay
Bước đi trong nắng hồn say hương trời

Ôm thơ nương mái hiên đời
Tôi đi ngàn dặm cùng người phố sương
Thì thầm nghe gió bên đường
Nghe hoa trăm tuổi vẫn chương vô chừng

Ước mong đôi ngả reo mừng
Tư riêng tay vẫy chập chùng gió đưa
Cối lòng thơ mãi còn thơ
Tình nhau trắng sáng giấc mơ thêm hồng.

Hoa Văn (08/14/2022)

NGÀY VÀO THU

*Hôm nay như đã Thu vừa tới
Hơi lạnh cùng về trên lối hoa
Ngẩng mặt nhìn Trời xin vạn tạ
Cho tôi hạnh phúc thật chan hoà*

*Đường sáng hôm nay như vắng gió
Trời xanh mây trắng ngập ngừng trời
Bỗng dưng tôi nhớ mùa thu trước
Cùng những bài thơ gửi lại đời*

*Mùa Thu có phải của thi nhân
Để chọn lời thơ để ghép vần
Những chiếc lá vàng cho ý đẹp
Ý nào cũng thấy bóng phù vân*

*Cảm ơn xin cảm ơn mùa Thu
Chào Hạ qua đi chào tạ từ
Xin hẹn mùa sau tình nở đẹp
Yêu Thu mến Hạ tựa xa xưa*

*Tôi đón Thu sang bước tuyệt vời
Cùng tình em với vạn niềm vui
Hồn thơ trăm hương về chung một
Thu với em và Thu với tôi*

*Thu đến cho tình thơ ngọt ngào
Mùa Thu bạc tóc vẫn trắng sao
Ý tròn câu vẹn hương đậm thắm
Em với Thu nay đáng tựa hào.*

Hoa Văn (08/20/2022)

VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾT THƯ HỌA SĨ VŨ HỐI (1932-2022)

Vũ Hối, Tâm Hào, Phan Anh Dũng - 2009

